

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-571/2025-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Meliti Šmentanec-Klarić, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika Aleksandra Drakulića, u parničnom predmetu Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, Antuna Mihanovića 3, Zagreb, putem Područne službe u Varaždinu, Kolodvorska 20c, zastupanog po Štefaniji Mohorić, punomoćnici po zaposlenju, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862, Vatroslava Jagića 33, Zagreb, zastupanog po punomoćnici Dori Hanžeković Žuža, odvjetnici u OD Hanžeković i partneri d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne javne rasprave, zaključene 13. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, te objave presude, dana 11. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862 isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, na račun broj: HR121001005 1863000160 Državnog proračuna Republike Hrvatske, model 26, poziv na broj odobrenja 5908-19-19-03452338036 iznos od 8.675,00 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 26. svibnja 2025. godine do isplate prema prosječnoj kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.1., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1.7. te godine, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 250,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu radi isplate.

2. U tužbi, u bitnome, navodi:

- da je 24. ožujka 2025. osiguranik tužitelja Tomislav Bešenić stradao u prometnoj nesreći koju je skrivio Siniša Huzjak, upravljajući osobnim automobilom osiguranim kod tuženika; da je zbog prometne nezgode osiguranik tužitelja zadobio teške tjelesne povrede,
- da je po provedenom vještačenju utvrđeno da je kod Tomislava Bešenića, zbog zadobivenih ozljeda, nastupila opća nesposobnost za rad zbog čega mu je rješenjem od 10. travnja 2009. priznato pravo na invalidsku mirovinu uzrokovanu ozljedom izvan rada,
- da je tuženik, po priznatom pravu na invalidsku mirovinu Tomislavu Bešeniću, podmirio štetu po odštetnim zahtjevima u cijelosti do kraja 2014. godine; da je isplatama priznate invalidske mirovine korisniku tužitelj trpio daljnju štetu (za razdoblje 2015.-2018. godine) koju je potraživao od tuženika odštetnim zahtjevima temeljem čl. 161. i 164. ZOMO, koji je tuženik podmirio samo u razmjernom iznosu pa je tužitelj bio primoran pokrenuti pred Trgovačkim sudom u Varaždinu sudski postupak radi naplate razlike izvršene isplate; da je za navedeno razdoblje u tijeku revizijski postupak pred Vrhovnim sudom RH; da je za nastavni period (1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2021.) tužitelj podnio tužbu Općinskom sudu, povodom čega je donijeta i drugostupanjska odluka, te je Vrhovni sud dopustio tužitelju podnošenje revizije,
- da tužitelj trpi daljnju štetu na temelju priznatog prava na invalidsku mirovinu te je odštetnim zahtjevom od 22.4.2024. potraživao od tuženika podmirenje štete za razdoblje od 1.1.2022. do 31.3.2024. u iznosu od 5.628,34 EUR te odštetnim zahtjevom od 6. 5.2025. nastalu štetu u razdoblju od 1.4.2024. do 31.3.2025. na ime isplaćene invalidske mirovine u iznosu od 3.046,66 EUR,
- da se radi o regresnom zahtjevu tužitelja prema tuženiku kao osiguravatelju; da isplatama invalidske mirovine nastaje šteta tužitelju za koju odgovara tuženik temeljem odredbi čl. 161. i čl. 164. Zakona o mirovinskom osiguranju.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu, u bitnome, navodi:

- da tužitelj uz tužbu nije dostavio vjerodostojne dokaze vezane za visinu svog potraživanja; da je uz tužbu dostavljena samo specifikacija isplaćenih mjesečnih iznosa mirovine u formi internog obračuna, no iako je isti javna isprava, da iz istoga uopće nije moguće utvrditi kako je izvršen obračun odnosno kada su pojedini iznosi isplaćeni jer nisu dostavljeni dokazi o isplati iznosa,
- da ne osporava štetni događaj, pasivna legitimacija niti činjenica da ozljeda izvan rada zadobivena u prometnoj nesreći na ukupnu invalidnost osiguranika tužitelja utječe u omjeru od 100 %,
- da se činjenična osnova tužbe temelji na prometnoj nesreći, zbog čega tužitelj ima pravo na naknadu štete po propisu, kojim je u vrijeme nastanka štete za tužitelja, uređeno pitanje prava na naknadu štete koja je nastala uporabom motornih vozila, a to je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu (ZOOP), a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog štetnog događaja – prometne nezgode,
- da je tuženik društvo koje se bavi poslovima osiguranja, među ostalim i poslovima obaveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, a sukladno

odredbama ZOOP-a, odnosno da je u konkretnom slučaju riječ o obveznom osiguranju u prometu, a koja materija obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti je uređena ZOOP zbog čega se na konkretan odnos tužitelja i tuženika kao osiguravatelja u pogledu utvrđivanja visine i obima obveze tuženika kao osiguravatelja primjenjuje materijalno pravo koje regulira konkretan ugovor o osiguranju, u ovom slučaju ZOOP; da osiguravajuća društva nisu štetnici nego temeljem zaključenog ugovora o osiguranju s vlasnikom opasne stvari (motornog vozila) imaju obvezu (u slučaju da se ispune uvjeti propisani ZOOP-om) naknaditi štetu umjesto odgovorne osobe (štetnika), i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a koji ugovor je uređen posebnim zakonom - ZOOP-om,

- da je čl. 27. stavak 2. i 3. ZOOP-a, propisano da, kada je riječ o izdacima učinjenim na ime invalidske mirovine, obveza tuženika postoji ako postoji razlika između iznosa invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu; da tužitelju isplatom invalidske mirovine svom osiguraniku nije nastala stvarna šteta u smislu citiranog članka 27. st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, odnosno ista bi se ogledala u eventualnoj razlici između invalidske mirovine koju je tužitelj isplatio svome osiguraniku i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju da je osiguranik tužitelja u mirovinu otišao po osnovu ozljede na radu; da je u konkretnom slučaju potrebno utvrditi postoji li razlika između invalidske mirovine utvrđene rješenjem HZMO-a i mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu,

- da se po istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, ali za raniji period isplaćene invalidske mirovine (01.01.2019. - 31.12.2021. g.) vodio parnični postupak pred Općinskim sudom u Čakovcu pod posl. brojem Pn-69/2023, koji je pravomoćno okončan u korist tuženika budući da tužitelj nije dokazao stvarnu štetu u smislu odredbe čl. 27. st. 3. ZOOP-a na koju okolnost je sud proveo financijsko vještačenje te potom odbio tužbeni zahtjev.

4. U dokaznom postupku sud je pročitao presudu Općinskog suda u Čakovcu broj K-434/95-8 od 19. prosinca 1996. (stranice 5-9 spisa), dopis Postaje prometne policije PU Međimurske i zapisnik o uviđaju (stranice 10-15 spisa), ispunjeni upitnik (stranice 16-17 spisa), rješenje o priznatom pravu na invalidsku mirovinu (stranice 18-20 spisa), nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti (stranice 21-26 spisa), rješenje Vrhovnog suda br. Revd-4943/2024-2 od 21. svibnja 2025. (stranice 27-31 spisa), reviziju (stranice 32-48 spisa), rješenje Vrhovnog suda Revd-3163/2025-2 od 10. rujna 2025. (stranice 49-51 spisa), reviziju (stranice 52-68 spisa), odštetne zahtjeve s obračunom isplata (stranice 69-73 spisa), ispis iz službenih evidencija tužitelja (stranice 74-96 spisa), izvještaj za stavke izvoda na dan 20. listopada 2025. (stranice 97-102 spisa) i karticu glavne knjige (stranice 103-104 spisa).

5. Tijekom postupka nije provedeno medicinsko vještačenje radi utvrđenja postojanja uzročno-posljedične veze umirovljenja osiguranika tužitelja i predmetne prometne nezgode (predloženo od strane tužitelja "po potrebi"), uzimajući u obzir da navedeno nije sporno između stranaka, pri čemu je odbijen prijedlog tuženika za

provedbu financijskog vještačenja, kao nepotreban, s obzirom na zauzeto pravno shvaćanje koje će biti iznijeto u nastavku presude.

6. Odluku kao u izreci sud je donio prema svojem uvjerenju, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja s osnova naknade štete prouzročene isplatom invalidske mirovine osiguraniku tužitelja Tomislavu Bešeniću, za razdoblje od 1. siječnja 2022. do 31. ožujka 2025. u ukupnom iznosu od 8.675,00 EUR, zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

8. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Nesporan je nastanak štetnog događaja koji je skrivio osiguranik tuženika te da je osiguraniku tužitelja radi tog štetnog događaja priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad (radi povrede izvan rada). Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva.

10. Temeljno je sporno pitanje koji pravni propis valja primijeniti prilikom odlučivanja o zahtjevu tužitelja budući da se tužitelj poziva na odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19), dok tuženik navodi da se ima primijeniti Zakon o obveznim osiguranjima u prometu, a koje pitanje je bilo predmet raspravljanja u brojnim parničnim predmetima te o kojem su zauzeta različita pravna shvaćanja nižestupanjskih i višestupanjskih sudova. Prema pravnom shvaćanju koje proizlazi iz odluke Rev-66/2022 Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 1. veljače 2022. u sporu koji pokreće HZMO protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine, mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju, odnosno u trenutku kada su vršene isplate mirovine, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog štetnog događaja - prometne nezgode. Kako je tuženik društvo koje se bavi poslovima osiguranja, koje obuhvaća i obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti u prometu, a koja materija obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti je uređena Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, dalje: ZOOP), na konkretan odnos tužitelja i tuženika kao osiguratelja u pogledu utvrđivanja visine i obima obveze tuženika kao osiguratelja primjenjuje se materijalno pravo koje regulira konkretan ugovor o osiguranju, u ovome slučaju ZOOP. Sukladno odredbama ZOOP-a zaključen je ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženik može odgovarati samo u okviru odredbi predmetnog Zakona i njime preuzetih ugovornih obveza, a koje su propisane ZOOP. Člankom 8. st. 1. ZOOP-a reguliran je Ugovor o obveznom osiguranju i njegov učinak, te je istim propisano da je društvo za osiguranje dužno sklopiti ugovor o osiguranju sukladno tome zakonu i uvjetima za osiguranje, odnosno cjenicima premija osiguranja. Budući da je tim zakonom

uređen opseg osiguranog pokrića, odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom, obim i opseg osiguranog pokrića, a temeljem čega se sukladno načelu razmjernosti i naplaćuje/obračunava premija osiguranja, za rješenje ovog parničnog predmeta relevantna je odredba iz čl. 27. ZOOP koja uređuje „subrogacijske zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja“.

11. Odredbom čl. 27. ZOOP-a propisano je:

„(1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

(2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

(4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

(5) Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje.“

12. Nesporno je osiguraniku tužitelja Tomislavu Bešeniću utvrđeno pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad rješenjem od 10. travnja 2009. (zbog povrede izvan rada; str. 18-20 spisa), što je osnova isplate povodom koje tužitelj tvrdi da mu je nastala šteta, dok iz obračuna isplata (str. 70 i 73 spisa) te ispisa iz službenih evidencija tužitelja (str. 74-104 spisa) proizlazi da je tužitelj imenovanom osiguraniku u utuženom periodu isplaćivao invalidsku mirovinu.

13. Ključnom se ukazuje nesporna činjenica, a koja proizlazi iz navoda tužitelja na ročištu od 13. svibnja 2026., da bi iznos invalidske mirovine koji bi bio utvrđen osiguraniku tužitelja u slučaju povrede na radu, nedvojbeno bio veći od onog koji je osiguraniku tužitelja priznat i isplaćen i to stoga što se prilikom izračuna takve mirovine (zbog ozljede na radu) kao staž osiguranja uzima period od 40 godina. Iz navedenog proizlazi da tužitelju - isplatom priznate invalidske mirovine njegovom osiguraniku - nije nastala šteta koja bi se sastojala u razlici između utvrđene invalidske mirovine i one koja bi bila utvrđena s osnove povrede na radu, a budući da bi takva šteta postojala tek u slučaju da je iznos isplaćene invalidske mirovine veći od iznosa invalidske mirovine utvrđene zbog povrede na radu, a o čemu se u ovome predmetu ne radi.

14. Kako je prema odredbi čl. 27. st. 1., st. 2. i st. 3. ZOOP-a obveza tuženika naknaditi razmjerni iznos mirovine oštećenika, a koji iznos predstavlja razliku između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, pri čemu je gore navedenim rješenjem tužitelja njegovom osiguraniku Tomislavu Bešeniću priznata invalidska mirovina uslijed opće nesposobnosti za rad (zbog povrede izvan rada), sud utvrđuje da ne postoji razlika koju bi na temelju citirane odredbe ZOOP tuženik bio dužan isplatiti tužitelju pa je tužbeni zahtjev s osnove isplate invalidske mirovine odbijen kao neosnovan.

15. Odluku o trošku sud je donio temeljem čl. 154. st. 1. te čl. 155. ZPP-a. Visina troškova određena je sukladno vrijednosti predmeta spora, uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12. 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22., dalje: Tarifa).

16. Tuženiku je, sukladno predanom troškovniku, priznat trošak zastupanja na ročištu od 13. svibnja 2026. u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. i Tbr. 46. Tarife). Nije mu priznat trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu, kao neosnovan, uzimajući u obzir da je odredbom čl. 4. toč. 2. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18 i 51/23) propisano da obveza plaćanja pristojbe za odgovor na tužbu nastaje po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici.

17. Slijedom iznesenog odlučeno je kao u izreci.

U Varaždinu, 11. lipnja 2026.

Sutkinja
Melita Šmentanec-Klarić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa, a podnosi se putem ovog suda u tri istovjetna primjerka.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:

1. Tužitelj - Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Antuna Mihanovića 3, Zagreb, putem Područne službe u Varaždinu, Kolodvorska 20c
2. Tuženik – po punomoćnici Dori Hanžeković Žuža, odvjetnici u OD Hanžeković i partneri d.o.o. iz Zagreba

Broj zapisa: **9-30889-46a06**

Kontrolni broj: **024da-8ea3f-0fd16**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.